



Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo TEU**ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 866 Semana do 20 ao 26 de xaneiro de 2020

TERÁ EFECTOS POSITIVOS PARA AS PERSOAS, PARA AS EMPRESAS E PARA A ECONOMÍA

O SMI SUBE A 950 EUROS EN 2020

Pepe Álvarez reclama que o Diálogo Social sexa a base sobre a que se produzan todas as reformas no noso país

Redacción.- UGT e CCOO, xunto ao Goberno, CEOE e Cepyme, chegaron este mércores a un acordo para subir o Salario Mínimo Interprofesional (SMI) a 950 euros para o ano 2020. Un acordo “positivo”, segundo o secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, “polo fondo (a contía) e as formas. A vontade dos sindicatos é empezar a traballar con acordos. É a hora de que o Diálogo Social sexa a base sobre a que se produzan todas as reformas no noso país”.

Neste sentido, sinalou que “este aumento dos salarios, que afecta a máis de dous millóns de traballadores e traballadoras, como subliñou a ministra de Traballo, é unha medida que vén recuperar unha parte da perda de salarios que se produciu durante a crise económica. Ademais, o crecemento dos salarios xerará un aumento da demanda interna, do consumo e da produtividade das empresas”.

Pepe Álvarez subliñou que “a contía é importante. Este camiño tennos

que permitir chegar en 2023 ao 60% do salario medio que recomenda a Carta Social Europea. Ademais, o aumento de 900 a 950 euros en 2020 case dobra a banda máis alta acordada no IV Acordo para o Emprego e a Negociación Colectiva (AENC). Un acordo que é perfectamente compatible con esta subida asinada este mércores. Non hai ningunha escusa. O día 1 de xaneiro de 2021, todos os convenios deben ter un salario mínimo de 1.000 euros. Este acordo dá ese tempo necesario para que se desenvolva plenamente o IV AENC”.

O secretario xeral de UGT subliñou tamén que o Goberno “debería cumprir a derogación da lei de desindexación e permitir que se traslade ás contratas públicas a diferenza que hai co SMI anterior”.



Estender o Diálogo Social a outras reformas necesarias

Pepe Álvarez resaltou que as organizacións sindicais reclamáronlle ao Goberno, durante a reunión, que “o Diálogo Social sexa máis amplo e se introduzan outros aspectos para desenvolver”.

Neste sentido, anunciou que “demandamos unha reunión ao máis alto nivel do Executivo para situar cales son os elementos que queremos que se trasladen neste Diálogo Social para solucionar os problemas das persoas”.

NECESITAMOS UN GRAN ACORDO ESTRATÉXICO POLA INDUSTRIA QUE INCLÚA ENERXÍA E TRANSICIÓN ECOLÓXICA

Redacción.- “Hai que apostar pola industria e incorporar a este debate a todo o mundo, á oposición tamén, e hai que remar para construír un proxecto transversal que nos permita que o noso país sexa un referente en industria. Isto significa incluír transición ecolóxica, enerxía e industria”, manifestou Pepe Álvarez, secretario xeral de UGT, na concentración de traballadores da industria electrointensiva -gran consumidora de enerxía-, que tivo lugar ante o Congreso dos Deputados este mércores.

Álvarez resaltou que un gran pacto

**XUNTA DE GALICIA**CONSELLERÍA DE CULTURA, EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

pola industria é posible “e imos tentalo con todas as nosas forzas”. “Queremos –sinalou- que se cre unha mesa específica e chámese a todo o mundo a participar” e que sexa un acordo transversal para que sexa asumido pola maioría dos grupos parlamentarios, ou por todos. “Se non somos capaces de saír desta situación non seremos capaces de conseguir emprego con salarios dignos”.

En España a enerxía ten un prezo máis alto que na maioría dos países da UE. É preciso un gran acordo estratéxico, unha folla de roteiro pola industria e iso significa incorporar tres elementos, industria, enerxía e transición ecolóxica.

Concentración ante o Congreso de traballadores de industrias electrointensivas

Máis de dous mil traballadores chegados en autobús e procedentes de empresas electrointensivas de varias comunidades autónomas (moitas delas con problemas derivados do alto prezo da enerxía) concentráronse a mañá do día 22 fronte ao Congreso dos Deputados para esixir ao Goberno o cumprimento do compromiso que adquiriu na lexislatura anterior de aprobar un Estatuto do Consumidor Electointensivo para garantir á industria española unha tarifa enerxética competitiva en consonancia co resto de países da nosa contorna.

Os traballadores, convocados por UGT FICA e FI-USO, mostraron desta forma o seu malestar polo atraso na aprobación dunha medida vital para o mantemento das súas empresas e da industria que consume maior cantidade de enerxía e xera no noso país máis de 200.000

postos de traballo de calidade e con dereitos (sectores siderúrxico, químico, papeler, cémentero, etc...).

Tras varios anos de reivindicar a necesidade de que o noso país conte dunha vez por todas cun marco regulatorio que garanta a competitividade da industria española en xeral e a industria electrointensiva en particular, os traballadores dixerón basta e concentráronse fronte ao Parlamento para facer ver unha vez máis a súa preocupación ante o futuro dos seus empregos e da industria electointensiva.

Reunións cos grupos parlamentarios para informar sobre o manifesto conxunto

Previamente á concentración, representantes dos sindicatos asinantes do Manifesto en Defensa dos Postos de Traballo da Industria Electointensiva, entre os que se atopaban o secretario xeral de UGT FICA, Pedro Hojas, e o seu vicesecretario xeral, Antonio Deusa, mantiveron reunións cos grupos parlamentarios Socialista, de Unidos Podemos, Popular, etc., a quen informou das reivindicacións sindicais e urxiron a alcanzar un marco lexislativo que teña o maior consenso posible no que se desenvolva a política industrial global do noso país e a estratexia que garanta a competitividade da industria española, con vocación temporal e alleo aos gobernos de quenda. A este respecto, os distintos grupos parlamentarios recoñeceron a necesidade de que o Goberno aprobe con urxencia o Estatuto do Consumidor Electointensivo que UGT FICA vén reclamando desde tempo.

Os sindicatos asinantes lembra-

ron tamén aos grupos parlamentarios que, tras os resultados da última poxa, xestión de demanda de interrumpibilidade, por unha banda, e da falta de medidas concretas que garantan a continuidade da industria gran consumidora de enerxía, é necesario agora máis que nunca que todos os grupos parlamentarios comprométanse a desenvolver lexislativamente unha política industrial global no noso país, desenvolver unha estratexia global que garanta a competitividade da industria española.

Durante a concentración, o secretario xeral de UGT FICA, Pedro Hojas, dirixiuse aos traballadores e traballadoras que se deron cita no Congreso e insistiu en que é indispensable que se concrete o compromiso do actual executivo de desenvolver o denominado “Estatuto Electointensivo” no que se inclúen políticas fundamentais para o sector electointensivo (xestión demanda interrumpibilidade, os pagos por emisións indirectas de CO2, a redución de peaxes e carga impositiva, fomentar as contratos bilaterais, leis comerciais e dereito antidumping, etc...) que fará necesario un amplo consenso no arco parlamentario por tratarse de regulacións enmarcadas en distintas leis do ámbito estatal.

Ademais, fixo un chamamento aos axentes políticos no seu conxunto (goberno nación, grupos parlamentarios, a todas as Administracións Públicas implicadas, estatais e rexionais) para que lexislen para garantir a continuidade da actividade dos traballadores afectados no conxunto do Estado, de tal forma que desaparezan os riscos certos e a incerteza sobre a continuidade da actividade nun gran número de factorías industriais vinculadas de forma directa aos seus custos enerxéticos.

UGT-GALICIA ORGANIZOU EN VIGO E NA CORUÑA SENDAS XORNADAS SOBRE “FENDA SALARIAL E NEGOCIACIÓN COLECTIVA”

Redacción.- UGT-Galicia organizou en Vigo e na Coruña sendas xornadas sobre “Fenda salarial e negociación colectiva”, os días 21 e 22, respectivamente.

En Vigo, a secretaria de Igualdade, Xuventude e Movementos Sociais de UGT-Galicia, Mónica Rodríguez, foi a encargada de abrir a xornada. Tras a súa intervención, Mª Carmen García, técnica do Departamento confederal da Muller de UGT, analizou a fenda salarial e os convenios colectivos e a fenda salarial e os plans de igualdade.

Na Coruña, foi o secretario xeral da Unión, José Carrillo, o encargado da apertura e Mónica Rodríguez interveu na clausura. Mª Carmen García dirixiuse aos delegados e delegadas da comarca herculina con ponencias semellantes ás de Vigo.



UGT NON VAI TOLERAR O ATAQUE AO DEREITO Á EDUCACIÓN QUE ESTÁN SUFRINDO OS DOCENTES E OS CENTROS

Redacción.- O sector de Ensino de FeSP-UGT apoia as declaracións e as medidas anunciadas pola ministra de Educación, Isabel Celáa, en relación á imposición do 'pin parental' e non vai tolerar o ataque que algunhas organizacións e partidos políticos afastados dos principios constitucionais están a dirixir ao profesorado dos centros educativos.

UGT considera intolerables as accións que algunhas comunidades autónomas como a Rexión de Murcia están a adoptar en relación ao 'pin parental', unha iniciativa que pretende que os pais do alumnado teñan que autorizar a asistencia do alumnado a actividades complementarias no centro escolar, xa que supón unha medida de imposición dirixida a socavar o dereito á educación e pretende condicionar os proxectos educativos dos centros docentes e a súa programación anual.

Desde UGT quérese lembrar que xa

existen mecanismos suficientes recollidos na Lei de Educación que regulan con precisión a autonomía dos centros e os sistemas de desenvolvemento e control dos proxectos educativos dos centros docentes, a súa programación xeral anual e mesmo as competencias reguladas legalmente dos órganos colexiados ou do seu profesorado.

O Sector de Ensino manifesta que o 'pin parental' non só é ilegal, senón que é



unha inxerencia ante o labor que desenvolven os profesionais da educación nos centros e supón un grave ataque ao dereito do alumnado a unha educación que permita o seu desenvolvemento integral.

FESE-UGT EMPRAZA AO GOBERNO A NEGOCIAR UN NOVO ACORDO QUE MODERNICE A FUNCIÓN PÚBLICA

Redacción.- O Consello de Ministros deste martes aprobou o real decreto coa subida mínima comprometida do 2% do salario dos empregados públicos en 2020, á que se suma un 0,3% de fondos adicionais, cuxa aplicación se realizará con carácter retroactivo desde o 1 de xaneiro.

"Imos cumprir co acordo cos sindicatos de empregados públicos e imos subir o soldo aos funcionarios un 2%. É o que acordamos e é de xustiza porque os traballadores viron recortado o seu poder adquisitivo durante a crise" así o afirmou o presidente do Goberno. Grazas ao Acordo cos sindicatos, os empregados públicos recuperaron en 2018 e 2019 un 2,7% do poder adquisitivo perdido cos recortes e conxelacións dos anos previos.

Cumprir co compromiso

Pola súa banda, o secretario xeral de FeSP-UGT, Julio Lacuerda, sinalou, tras as declaracións de Sánchez, que "era o que cabía esperar: cumprir co compromiso. E non tiñamos ningunha dúbida respecto diso. O que é máis importante



agora é como facer fronte na presente lexislatura a todo o relativo á Función Pública no noso país, que leva moito tempo esperando solucións importantes que nos sitúen á cabeza dun país moderno en materia de emprego público". Acabar coa alta taxa de temporalidade en sectores como Sanidade, Educación e Xustiza é un dos obxectivos pactados no Acordo para a mellora de

emprego público 2018-2020.

UGT emprazou ao novo Goberno a comezar unha rolda de reunións para negociar un novo acordo que continúe avanzando na recuperación do poder adquisitivo perdido desde 2010 e a aprobar un plan integral de recursos humanos na Administración Xeral do Estado que teña previsto e solucione o envellecemento das plantillas.

CONCETRACIÓN FRONTE Á CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN PARA APOIAR AOS TRABALLADORES DO SAGRADO CORAZÓN DE LALÍN

Redacción.- O pasado mércores centos de delegados, traballadores e pais e nais dos alumnos, convocados por UGT e CIG, concentráronse fronte á Consellería de Educación en Santiago para esixir unha solución á continuidade do colexio Sagrado Corazón de Lalín.

Nesta mobilización mostrouse o desacordo dos afectados, traballadores e nais e pais dos alumnos, coa non intervención da Xunta no que está a ocorrer no colexio.

Hai que lembrar que o conflito xurde nos meses de agosto do pasado ano, cando a empresa deixa de aboar as nóminas á sección do persoal que non está concertada pola Xunta, polo que se produce unha situación de incerteza tanto para as familias como para todos os traballadores e traballadoras,



xa que non se sabe se o colexio poderá continuar coa súa labor docente.

Este centro de Lalín da traballo a unhas 70 persoas e conta con 300 alumnos

e alumnas. Polo que FeSP-UGT considera prioritario que a Xunta presione ao propietario do colexio para que entre en concurso de acredores ou facilite a venda.

FESE-UGT GAÑA A PRIMEIRA RECLAMACIÓN POLO IPC GALEGO PARA OS FUNCIONARIOS DE XUSTIZA

Redacción.- FeSP-UGT vén de gañar a primeira reclamación xudicial presentada para solicitar que se incluíse o concepto de IPC galego na nómina dunha funcionaria de Xustiza, tal e como sucede con todos os demais funcionarios dependentes da Xunta.

A sentenza aínda non é firme e pode ser recorrida ante o Tribunal Superior de Xustiza de Galicia pero dende o sector de Xustiza da FeSP considérase que é un paso importante para conseguir que todos os funcionarios ao servizo da Administración de Xustiza destinados en Galicia perciban o IPC galego e os atrasos correspondentes a cinco anos.

En febreiro de 2019 UGT detectou que a Xunta non incluía o concepto de IPC galego na nómina dos funcionarios de Xustiza, mentres que si o abona ao resto dos traballadores da función pública galega. Esta situación propiciou que UGT iniciase a través dos seus delegados as correspondentes reclamacións administrativas no mes de marzo. Reclamacións que foron rexeitadas pola Dirección xeral de Xustiza, polo que UGT acudiu á vía xudicial. A finalidade das demandas é que as sentenzas favorables poidan facer extensivo o seu fallo a todos os funcionarios da Administración de Xustiza galega, sen ningún custo para eles, facéndose cargo UGT de todos os procedementos a través dos seus delegados.

O Xulgado do Contencioso número 1 de Vigo foi o primeiro en fallar e estimou a demanda ao entender que se trata de corrixir unha situación de diferenciación do IPC, como compensación pola desviación que presenta Galicia, cunha vivencia indefinida, e que afecta a todos os empregados públicos retribuídos pola Xunta, entre os que se inclúe ao persoal ao servizo da Administración de Xustiza de Galicia, tal e como así se pon de manifesto nas resolucións anuais polas que se ditan instrucións para a confección das súas nóminas, onde se inclúe expresamente ao persoal ao servizo da Administración de Xustiza destinado en Galicia, cuantificando as súas distintas retribucións.

A Fundación Luís Tilve presenta a publicación “A casa do maestro de Pontevedra (1934-1936). Organización societaria e depuración do maxisterio”

Redacción.- O vindeiro, xoves 30 de xaneiro, ás 19:30 horas, na Casa da Luz de Pontevedra, a Fundación Luís Tilve presentará a súa nova publicación, “A Casa do Maestro de Pontevedra (1934-1936). Organización societaria e depuración do Maxisterio”.

Seguindo a liña do traballo iniciado co anterior libro, “La depuración del magisterio nacional en la provincia de A Coruña”, esta nova obra aborda tamén a represión sufrida

polos mestres e mestrás, nesta ocasión da provincia de Pontevedra, pero nesta ocasión, os autores, Anxo Serafín Porto Ucha e Raquel Vázquez Ramil, o fan centrándose no que foi a “Casa do Maestro”. A través da análise dun amplo relatorio documental, nos mostran os obxectivos e a configuración orgánica e estatutaria da citada institución, o apoio á acción profesional, a acción societaria en torno ás actividades culturais e lúdicas e o posterior desmantelamento da entidade, a raíz do levantamento militar do 36, coa re-

presión subseguinte destes docentes, especialmente dos vinculados á Federación de Traballadores do Ensino.

A Casa do Maestro de Pontevedra foi una institución que desenvolveu a súa acción entre 1934 e 1936 e que chegou a contar con máis de mil asociados, creada polos propios docentes co fin societario de contar cun local onde reunirse e onde desenvolver as súas actividades, sen excluír, en ningún caso, do seu uso, a outras asociacións do maxisterio.

DERROGAR A REFORMA DE PENSÍONS DE 2013 E CONSEGUIR, SIMULTANEAMENTE, O EQUILIBRIO FINANCEIRO DA SEGURIDADE SOCIAL

Redacción.- A secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social, M^a Carmen Barrera, situou como obxectivo prioritario para o sostemento das pensións un acordo de Diálogo Social que conteña a derogación da reforma de pensións de 2013 e, simultaneamente, o equilibrio financeiro da Seguridade Social porque se non se poden producir novos recortes.

Así mesmo, sinalou que é necesario derogar a reforma laboral de 2012, que supuxo unha caída de ingresos de 15.000 millóns de euros, segundo recoñeceu o agora ministro de Seguridade Social, Inclusión e Migracións, José Luis Escrivá, a través dun informe do 30 de setembro de 2012 cando era presidente da Autoridade Fiscal Independente (AiREF).

Derrogar a reforma de pensións de 2013

M^a Carmen Barrera instou ao Goberno a que cumpra o seu programa e derogue a reforma de pensións de 2013 do PP, que foi aprobada de forma absolutamente unilateral e rompendo todos os consensos. Dixo que “vivimos unha situación anómala, pois levamos tres anos sen que esta normativa se aplique, grazas a que houbo unha mobilización importante de todos os pensionistas deste país para que se dese marcha atrás a esta reforma”. Incluso a primeira decisión deste Goberno foi revalorizar as pensións conforme ao IPC.

Por tanto, hai que derogar esta lei, tal e como se contempla no programa de Goberno, e volver ao marco de consensos do Acordo de pensións de 2011. Pero ao mesmo tempo, é imprescindible eliminar o déficit da Seguridade Social.

Neste sentido, instou ao Goberno a que “da maneira máis urxente posible recupere o diálogo social para poñer sobre a mesa un acordo que contemple estas dúas cuestións absolutamente primordiais e que non poden ir a unha sen a outra: a derogación da reforma de pensións de 2013 e recuperar o equilibrio financeiro da Seguridade Social, o que implica que ingrese o que teña que ingresar e que non pague polo que non ten que pagar”. Se non é así pode haber novos recortes.



Derrogar a reforma laboral

A secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social manifestou que o déficit da Seguridade Social débese en gran medida á reforma laboral de 2012 que provocou 5 millóns de despedimentos, a maior desvalorización dos salarios que se coñeceu na historia de España e o maior aumento da precariedade laboral coñecido en Europa.

Lembrou que as cotizacións á Seguridade Social dependen do emprego e os salarios e que mentres non se derogue a reforma laboral, non vai desaparecer totalmente o déficit da Seguridade Social. É dicir, “poderanse implementar medidas que o paliar pero seguirá habendo déficit a futuro porque o emprego e as cotizacións son as que soportan a Seguridade Social e o pago de prestacións”.

Por tanto, “ata que non se derogue a reforma laboral, a Seguridade Social non vivirá tranquila” e pediu á vicepresidenta de Asuntos Económicos e Transformación Dixital, Nadia Calviño, derogar esta normativa “tamén polas pensións”.

Neste sentido, díxolle que non se preocupe do medo dos empresarios para derogar a reforma laboral, pois en 10 anos, gañaron un 50% máis, pasando de 1.367 millóns de euros, que gañaban antes da crise, a 2.656 millóns de euros. En cambio, os salarios perderon 122 millóns de euros. “Non é que os empresarios teñan medo a perder, senón que teñen medo a non gañar o que gañaban antes da crise”- dixo.

A Seguridade Social é

perfectamente sustentable

Barrera instou a recuperar os 8.700 millóns de euros que actualmente o Estado saca da Seguridade Social, que proveñen das cotizacións e utilízanse para pagar outros gastos. É un diñeiro que pertence aos traballadores e debe servir para pagar as prestacións. “Ese diñeiro se ten que reverter na Seguridade Social”. Así mesmo, sinalou que hai outros 7.000 millóns de gastos impropios que tamén soporta o Sistema.

Por tanto, se se investisen as cantidades que realmente pertencen á Seguridade Social e non se utilizan para pagar outras cousas, estaría practicamente en equilibrio, pois os 15.000 millóns case supoñen a cantidade de déficit que ten actualmente.

Lembrou que “non podemos esquecernos do destope das bases de cotización porque actualmente no noso país hai case un 8% de traballadores e traballadoras con altos salarios polos que as empresas non cotizan o que deberían de cotizar”.

En definitiva, hai ferramentas suficientes e un conxunto de medidas para equilibrar a curto prazo as contas da Seguridade Social. “Agora só falta unha vontade política decidida para equilibrar a curto prazo as contas da Seguridade Social”.

O sistema é “perfectamente sustentable”, algo que recoñeceu o propio ministro de pensións cando era presidente da Autoridade Fiscal a través da publicación dun informe no que defendía a viabilidade do sistema. “Imos apelar á súa responsabilidade e a esa formulación, para que, en breve, sexa unha realidade”.

EMPREGOS E SALARIOS DIGNOS PARA IMPULSAR UN MODELO ECONÓMICO MÁIS XUSTO E SUSTENTABLE

Redacción.- O Fondo Monetario Internacional (FMI) actualizou as súas previsións de crecemento respecto ás efectuadas no outono. Neste caso foi practicamente simultáneo á difusión do informe de referencia da Organización Internacional de Traballo (OIT) “Perspectivas mundiais sociais e de emprego 2020”.

Dos datos dun e outro cabe extraer dúas conclusións preocupantes: dun lado, que o crecemento económico retárdase, e que a política económica actual non é capaz de impulsalo; doutro, que as desigualdades creceron moito desde 2009. Ambas as cuestións vímolos denunciando desde hai tempo en UGT, advertindo de que, para que se revertan estas negativas tendencias, é preciso adoptar un cambio de políticas e medidas específicas correctamente deseñadas.

A pesar das previsións á baixa, España segue crescendo por encima da eurozona

As previsións de crecemento do FMI sitúanse no 1,6%, a mesma cifra tanto en 2020 como en 2021, dúas décimas menos do que pronosticou en outubro. Isto obedece, en gran parte, a que incluíu datos revisados de Contabilidade Nacional, co que esta revisión non é infrecuente, nin extraordinaria. Por exemplo, Italia ou Alemaña experimentaron revisións á baixa maiores na anterior actualización de outubro (3 e 4 décimas respectivamente). En todo caso, o FMI segue pronosticando que España crecerá por encima da eurozona e as súas economías máis importantes, algunhas das cales viron revisadas á baixa as súas previsións, mentres ningunha o facía á alza.

Con todo, estas previsións si que reflicten un escenario onde o crecemento da economía española sitúase nunha senda de valores baixos, parecendo confirmar a hipótese de que o crecemento tendencial de España viuse reducido durante a longa crise. Para UGT, iso debe levar á posta en marcha dun cambio de políticas.

É necesario acordar unha nova senda de axuste máis suave e aumentar os ingresos fiscais

Así, unha vez que a capacidade de estímulo por parte da política monetaria diminuíu, é preciso complementar o impulso á actividade desde o lado fiscal. Para iso, e tendo en cuenta que España comprométese coas regras de estabilidade da zona euro, sería conveniente acordar unha nova

senda de axuste máis suave coas autoridades comunitarias, mentres que se crea o espazo fiscal adecuado aumentando os ingresos fiscais. Hai que lembrar que España ten unha presión fiscal inferior en 6 puntos á media europea, o cal indica que hai moita marxe para iso.

Ademais, para aumentar o crecemento potencial é moi necesario o investimento. Tanto en infraestruturas, onde España vén proporcionando taxas de investimento público neto negativas desde hai case unha década, como outras na dotación de capital doutros tipos, vía innovación, incluíndo o capital humano, mediante cualificación dos traballadores, educación etc.

O necesario incremento dos salarios

Por último, a transición da economía española a unha senda de maior valor engadido, pasa tamén por un mercado de traballo non baseado en figuras precarias, que proporcione, mediante unha adecuada distribución salarial, soporte á demanda interna e proporcione o incentivo adecuado ao investimento privado.

Ambos os determinantes inflúen en ter crecementos maiores da produtividade, o cal leva a sendas de crecemento potencial superiores ás que neste momento parecen manexarse.

As políticas de austeridade traducíronse en máis desigualdade

Pola súa banda, o informe da OIT, presentado esta semana, ratifica o diagnóstico que vén facendo UGT e apoia as recomendacións que realiza o sindicato.

Próbase, unha vez máis, que as políticas de austeridade mantidas desde 2010, e que aínda se defenden desde posicións conservadoras, non só non serviron para liquidar as causas da crise e impulsar o crecemento económico e a creación de emprego, senón que se deseñaron deliberadamente para reducir a compensación salarial da clase traballadora e aumentar á súa costa os excedentes das empresas, que é o que pasou desde entón. Todo iso mediante a redución dos dereitos laborais, o empeoramento das condicións



de traballo e o ataque continuo aos sindicatos, último dique de contención da ofensiva neoliberal. Por iso, a loita contra a precariedade laboral e contra a desigualdade de rendas e riqueza son dous obxectivos fundamentais para os anos vindeiros.

Segundo a OIT, desde o ano 2009 as rendas dos traballadores en España caeron cinco puntos porcentuais, o que equivale a unha redución de 64.500 millóns de euros ao ano, é dicir, uns 3.200 euros ao ano por cada traballador. Isto é consecuencia do incremento da precariedade, cada vez máis estendida, e da redución de salarios directa e, sobre todo, indirecta (eliminación de pluses, horas extras non pagas, descolgues de convenio, etc.). Todo iso contribuíu ao aumento das desigualdades e da pobreza laboral.

En España o 21,5% da poboación está en risco de pobreza e o 26,2% dos menores de 16 anos. Ter un traballo xa non asegura un nivel de vida digno e o 13,8% das persoas con emprego está en situación de pobreza. Ademais, o 26,8% da poboación chega con dificultade a fin de mes, e o 36% non poden afrontar un gasto imprevisto. Esta situación é insustentable e pon de relevo que o crecemento por si só non basta para mellorar a calidade de vida da maioría da poboación. Necesítase unha axenda de reformas de calado que impulsen a actividade e a creación de emprego de calidade, e que reforcen o sistema de protección social.

Que o emprego estable e con dereitos sexa a norma

Neste sentido, e como tamén recomenda a OIT, é necesario impulsar o investimento naqueles factores que teñen un efecto inducido máis potente sobre o crecemento, como a I+D, a investigación e as TIC, na transición ecolóxica, na formación das persoas traballadoras e nos servizos de atención ás persoas, e en especial os de coidados. Esta é a mellor maneira de im-

pulsar a medio e longo prazo a produtividade do emprego (moi reducida en España nas etapas de expansión) e a súa estabilidade.

E, de maneira complementaria e ineludible, é preciso reformar o mercado laboral para facer do emprego estable, con dereitos e con salario suficiente a norma, erradicando a precariedade nas súas diversas formas. Para iso, e con carácter

previo, é preciso derrogar a reforma laboral de 2012, imposta de maneira unilateral, sen o cal non é posible desenvolver unha negociación equilibrada, que poida alumar un novo marco laboral máis xusto e eficiente. E tamén se precisa revalorizar os salarios de maneira adecuada, recuperando o poder de compra perdido desde 2009, así como continuar os incrementos do salario mínimo dos últimos anos con novas subidas que o si-

túen nun nivel equivalente ao 60% do salario medio do noso país.

En definitiva, trátase de configurar un modelo produtivo máis eficiente, sustentable e equitativo, que permita que o benestar chegue a toda a poboación e que os froitos do crecemento repártanse con maior xustiza que o sucedido na última década, que tan nefastos resultados tivo.

UGT DEMANDA QUE A DECLARACIÓN DE EMERXENCIA CLIMÁTICA NON SE QUEDE EN PAPEL MOLLADO

Redacción.- O novo Goberno declarou, tras a celebración do Consello de Ministros, a emerxencia climática en España para facer fronte con máis contundencia aos graves impactos derivados do cambio climático. Esta declaración inclúe o compromiso de adoptar trinta liñas de acción prioritarias e cinco delas nos primeiros cen días de Goberno.

Desta forma, España ponse en liña con Europa, xa que o pasado 28 de novembro, poucos días antes do Cume da ONU sobre Cambio Climático, que se celebrou en Madrid, o Parlamento Europeo adoptou unha resolución na que declaraba unha “emerxencia climática e ambiental” en Europa e a nivel global, converténdose así no primeiro continente que aprobaba unha resolución advertindo da necesidade de actuar con urxencia ante a emerxencia climática. A declaración pretendía converterse nunha chamada de atención á clase política europea para que incrementase os esforzos para facer fronte ao quecemento global, así como transmitir ao conxunto da cidadanía, especialmente aos máis novos, que se manifestaron en sucesivas ocasións nas rúas de todo o continente, a idea de que as súas reivindicacións foron escoitadas.

Desde o Goberno aseguraron que con esta iniciativa sitúan ao cambio climático e á transición xusta como eixo transversal nas súas políticas e que o obxectivo é “lograr un proxecto de futuro común, máis xusto e equitativo, que aproveite as oportunidades da transición ecolóxica mediante políticas transversais que poñan ao cidadán no centro”.

En relación coa Transición Xusta, principal demanda sindical, a declaración subliña que a emerxencia climática promoverá respostas que acompañen a aqueles sectores, colectivos e territorios máis directamente ameazados polos impactos físicos ou os cambios esixidos pola seguridade climática, co fin de garantir unha transición xusta e non deixar a ninguén atrás. As primeiras medidas para facer fronte a este desafío, que se materializarán nos primeiros cen días de acción de Goberno, son:

Levar ás Cortes un proxecto de lei que garanta alcanzar as emisións netas cero non

máis tarde de 2050, impulsado para iso un sistema eléctrico 100% renovable, un parque de turismo e de vehículos comerciais con emisións de 0 gramos de CO₂ por quilómetro, un sistema agrario neutro en emisións de CO₂ equivalente, e un sistema fiscal, orzamentario e financeiro compatibles coa necesaria descarbonización da economía e da sociedade.

Definir a senda de descarbonización a longo prazo do noso país, que asegure o obxectivo de neutralidade climática como moi tarde no ano 2050.

Investir nun país máis seguro e menos vulnerable fronte aos impactos e riscos do cambio climático. Presentarase o segundo Plan Nacional de Adaptación ao Cambio Climático incluíndo o sistema nacional de observación do clima e a elaboración dun menú de indicadores de impacto.

Reforzar os mecanismos de participación xa existentes, cunha Asemblea Cidadá do Cambio Climático, cuxa composición contará co mesmo número de mulleres que de homes e incluírá a participación dos mozos.

Impulsar a transformación do noso modelo industrial e do sector servizos a través de Convenios de Transición Xusta e de medidas de acompañamento.

Ademais, o acordo destaca a necesidade de implementar políticas inclusivas que garantan que ninguén quede atrás como consecuencia destes cambios, actuando fronte á pobreza enerxética e asegurando a participación activa e en igualdade de condicións das mulleres na transición enerxética.

De igual modo, o acordo pon énfase en fortalecer sinerxias coas políticas de desenvolvemento rural, de protección da biodiversidade e o impulso das oportunidades para a transición ecolóxica, para xerar novo emprego



verde. Neste contexto, o Goberno elaborará a Estratexia de Loita Contra a Desertificación e a Estratexia Nacional Forestal.

A Declaración tamén recolle a necesidade de adoptar a Estratexia de Economía Circular, unha demanda que vimos tempo reclamando desde UGT, e unha Lei de Resíduos que aborde o problema dos plásticos dun só uso, para alcanzar “residuo cero” no 2050.

Desde a Unión Xeral de Traballadores valoramos moi positivamente que o Goberno presentase a Declaración de Emerxencia Climática. É necesario actuar xa, estamos a quedarnos sen tempo e é imprescindible que o Goberno incluíse a transición ecolóxica e a emerxencia climática como unha das súas prioridades.

Con todo, as palabras ou as boas intencións non son suficientes. Polo que demandamos que esta Declaración non quede en papel mollado e podamos ver a curto prazo como se traduce en medidas concretas e eficaces. O éxito da transición ecolóxica dependerá do modo en que a nosa sociedade teña en conta ás persoas e colectivos máis vulnerables, xa que a transición só será efectiva se leva a cabo baixo unha perspectiva de xustiza climática e social.

Por iso é polo que toda esta transformación debe facerse baixo o paraugas dunha Transición Xusta que asegure que non se deixa a ninguén atrás e que estea baseada no diálogo social como ferramenta principal.

13 MILLÓNS DE PERSOAS E 26.767 POBOACIÓNS EN ESPAÑA SEN INTERNET

Redacción. España é un país punteiro en infraestruturas de telecomunicacións (coa rede de fibra óptica máis capilar e voluminosa de Europa – e a quinta do mundo). O 99,5% da poboación española pode conectarse á banda ancha móbil 4 G e o 81% pode acceder a Internet a unha velocidade superior aos 100 Mbps.

Con todo, e a pesar de todos estes progresos, aínda queda moito por facer para conseguir auténtica cohesión territorial en termos de conectividade, sendo as áreas rurais menos poboadas e con maiores dificultades de acceso as que concentran maior número de poboación sen internet.

Así, en España aínda existen 26.767 poboacións con máis de 10 habitantes ás que non chega unha Internet do século XXI (900 destas poboacións só están afectadas parcialmente) e ao redor de 13 millóns de persoas estarían afectadas por esta falta de cobertura, segundo os últimos datos publicados pola Secretaría de Estado para o Avance Dixital, dependente do Ministerio de Economía.

Datos por comunidades autónomas

A falta de cobertura afecta sobre todo a Galicia, Castela e León e Asturias. Pola contra, Illes Balears, A Rioxa e Madrid, son as rexións con menor número de poboacións sen cobertura. As provincias con máis zonas sen cobertura son todas as galegas, en especial A Coruña, con 5.300 poboacións sen cobertura.

Con todo, tendo en conta o número de poboación afectada, o maior volume de poboación sen acceso a Internet ultrarrápido dáse en Cataluña (só en Barcelona hai ao redor de 3,3 millóns de persoas), seguido de Andalucía e Valencia. No outro extremo, sitúanse A Rioxa e Navarra.

Falta de formación, de interese e vulnerabilidade económica

A razón principal que leva a España a ter unha das fendas dixitais máis grandes de Europa non é a falta de acceso a infraestruturas da internet, senón a falta de interese, a ausencia de coñecementos informáticos e a imposibilidade de asumir os custos asociados (tarifa de conexión e dispositivos de acceso)

Só un 5,2% das persoas desconectadas alega que carece de infraestruturas para acceder a Internet. Con todo, 3 de cada 4 persoas afirman que non dispoñen de acceso a Internet porque non o consideran interesante (cifra que incrementou nun 10% en seis anos). Outro 51% alega falta de coñecementos para non acceder a Internet e, finalmente, un 28% responde que non pode custearse a conexión (lembramos que 2,6 millóns de persoas non poden permitirse unha conexión a Internet). Trátase de cifras que se repiten, practicamente sen diferenzas, desde fai máis dunha década.

UGT demanda

- Políticas para pechar a fenda dixital que sofre a nosa cidadanía. Neste sentido, reclama que a construción de infraestruturas dixitais vaia acompañada de plans formativos que atraian aos excluídos dixitais.

- Implementar bonos sociais que faciliten o custo do acceso a in-

	TOTAL ZONAS BLANCAS NGA	PARCIALMENTE BLANCA	Población afectada
Coruña, A	5288	3	190.795
Asturias	3464	8	207.452
Pontevedra	3303	4	149.315
Lugo	2353	5	63.470
Ourense	2074	2	81.548
León	1009	11	80.609
Burgos	860	7	95.438
Lleida	600	7	86.919
Cantabria	591	3	217.471
Girona	537	13	211.753
Zamora	457	0	60.691
Barcelona	434	41	3.301.675
Soria	366	1	18.949
Ávila	335	1	34.919
Palencia	311	0	26.459
Salamanca	296	6	40.870
Segovia	284	1	29.957
Almería	263	10	48.558
Murcia	252	26	237.815
Cuenca	227	7	45.088
Tarragona	220	18	357.321
Guadalajara	192	1	20.140
Valladolid	184	1	27.380
Bizkaia	182	76	419.861
Albacete	171	10	240.527
Castellón/Castelló	170	26	394.778
Cáceres	170	13	209.854
Valencia/València	165	94	895.649
Navarra	157	2	10.139
Córdoba	145	38	210.848
Jaén	136	27	194.314
Toledo	124	17	92.174
Badajoz	117	29	234.421
Zaragoza	112	33	767.544
Granada	103	3	21.416
Teruel	103	36	53.636
Palmas, Las	102	49	128.872
Sevilla	98	38	1.182.017
Madrid	97	7	261.029
Cádiz	89	29	541.732
Huelva	86	22	276.476
Ciudad Real	84	9	149.795
Santa Cruz de Tenerife	82	52	157.371
Málaga	70	11	86.363
Rioja, La	68	1	8.699
Huesca	66	28	79.340
Alicante/Alacant	58	35	541.406
Gipuzkoa	52	22	70.589
Balears, Illes	33	19	159.520
Araba/Álava	9	6	5.479

ternet a persoas e familias con vulnerabilidade económica.

- Confeccionar un plan integral que permita unha inclusión tecnolóxica plena para toda a cidadanía en termos de acceso a Internet, coñecementos dixitais e facer que a conexión sexa accesible para todas as persoas.